

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 31. heinäkuuta 2024
(OR. en)

12624/24

Toimielinten välinen asia:
2024/0201(NLE)

UD 156
AELE 82
FEROE 3

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	30. heinäkuuta 2024
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2024) 342 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisellä sopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määritelmää ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 3 muuttamiseen Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen ja siirtymäkauden alkuperäsääntöjen välisen läpäisevyyden osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2024) 342 final.

Liite: COM(2024) 342 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 30.7.2024
COM(2024) 342 final

2024/0201 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisellä sopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelmää ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 3 muuttamiseen Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen ja siirtymäkauden alkuperäsääntöjen välisen läpäisevyyden osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee EU–Tanska-Färsaaret-sopimuksen sekakomiteassa unionin puolesta otettavaa kantaa EU–Tanska-Färsaaret-sopimuksen pöytäkirjan 3 muuttamista koskevan päätöksen suunniteltuun hyväksymiseen.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välinen sopimus

Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisellä sopimuksella¹, jäljempänä 'sopimus', pyritään kehittämään osapuolten välisiä taloudellisia suhteita sopusuhteisella tavalla keskinäistä kauppaa lisäämällä. Sopimus tuli voimaan 1. tammikuuta 1997.

2.2. Sekakomitea

Sopimuksen 31 artiklan määräysten mukaisesti perustettu sekakomitea voi päättää muuttaa käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 3 määräyksiä (pöytäkirjassa 3 oleva 4 artikla). Sekakomitea toimii yhteiseen sopimukseen perustuen.

2.3. Suunniteltu sekakomitean säädös

Sekakomitean on määrä hyväksyä seuraavassa kokouksessaan tai kirjeenvaihtona päätös, jäljempänä ’suunniteltu säädös’, käsitteen ”alkuperätuotteet” (”peräisin olevat tuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 3 määräysten muuttamisesta.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2020 pidetyssä ensimmäisessä siirtymäkauden alkuperäsääntöjä käsitelleessä teknisessä kokouksessa suurin osa etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen², jäljempänä ’yleissopimus’, sopimuspuolista sopivat panevansa täytäntöön yleissopimuksen tarkistetut säännöt³, jäljempänä ’siirtymäkauden alkuperäsäännöt’, rinnakkain yleissopimuksen sääntöjen kanssa kahdenvälisesti siirtymäkauden ajan, kunnes yleissopimuksen tarkistetut säännöt hyväksytään.

Yleissopimuksen sopimuspuolten keskuudessa tuli 1 päivänä syyskuuta 2021 voimaan alkuperäsääntöjä koskevien kahdenvälisten pöytäkirjojen verkosto, jonka ansiosta siirtymäkauden sääntöjä voidaan soveltaa muun muassa EU:n ja Färsaarten osalta toimivan Tanskan kuningaskunnan välillä.

Siirtymäkauden alkuperäsääntöjen tavoitteena on ottaa käyttöön joustavampia sääntöjä, jotta tavarat saisivat etuuskohteluun oikeuttavan alkuperäaseman helpommin. Koska siirtymäkauden alkuperäsäännöt ovat yleensä joustavampia kuin yleissopimuksen alkuperäsäännöt, myös jälkimmäisten sääntöjen mukaiset tavarat voitaisiin katsoa siirtymäkauden alkuperäsääntöjen mukaisiksi alkuperätavaroiksi, lukuun ottamatta joitakin

¹ EYVL L 53, 22.2.1997, s. 2.

² EUVL L 54, 26.2.2013, s. 4.

³ EUVL L 395, 9.11.2021, s. 84–166

harmonoidun järjestelmän 2, 4–15, 16 (pois lukien jalostetut kalastustuotteet) ja 17–24 ryhmän maataloustuotteita, sillä kyseisten tuotteiden siirtymäkauden alkuperäsäännöt poikkeavat yleissopimuksen alkuperäsäännöistä tai ovat niitä tiukemmat.

Siirtymäkauden alkuperäsääntöjä sovelletaan rinnakkain yleissopimuksen alkuperäsääntöjen kanssa, mikä luo kaksi erillistä kumulaatiovyöhykettä.

Siirtymäsäännöksissä määrätään näiden kahden alkuperäsääntökokonaisuuden välisestä läpäisevyydestä sallimalla, että alkuperäselvitys annetaan taannehtivasti yleissopimuksen sääntöjen mukaisesti annetun selvityksen perusteella edellyttäen, että tuotteet täyttävät molemman sääntökokonaisuuden vaatimukset.

Kahden alkuperäsääntökokonaisuuden välistä läpäisevyyttä koskeva voimassa oleva alkuperäsääntö (alkuperäsääntöjä koskevan pöytäkirjan lisäyksessä A olevan 21 artiklan 1 kohdan d alakohhta) on johtanut vaivalloiseen tullimenettelyyn, joka estää talouden toimijoita hyötymästä täysimääräisesti siitä, että siirtymäkauden sääntöjä voidaan soveltaa rinnakkain yleissopimuksen kanssa.

Osapuolet ovat sopineet soveltavansa siirtymäsääntöjä etukäteen kauppavirtojen ja tullikäytäntöjen mukauttamiseksi yleissopimuksen muutoksen (johon siirtymäsäännöt perustuvat) tulevaan voimaantuloon. Sen vuoksi on aiheellista helpottaa läpäisevyyden soveltamista siirtymäsääntöjen soveltamisen jäljellä olevana aikana, kunnes yleissopimuksen muutos tulee voimaan.

Sen vuoksi pöytäkirjan 3 lisäyksessä A olevaa 8 artiklaa olisi muutettava, jotta yleissopimuksen ja siirtymäkauden alkuperäsääntöjen välisen läpäisevyyden soveltamista helpotettaisiin.

Neuvoston olisi vahvistettava sekakomiteassa otettava EU:n kanta.

Ehdotettu muutos on luonteeltaan tekninen ja liittyy osapuolten välillä tällä hetkellä sovellettaviin siirtymäkauden alkuperäsääntöihin, eikä se vaikuta alkuperäsääntöjä koskevan pöytäkirjan sisältöön. Sen vuoksi siitä ei tarvitse tehdä vaikutustenarviointia.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 218 artiklan 9 kohdassa määrätään, että neuvosto tekee päätöksen ”*sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita*”.

Ilmaisu ”*säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia*” kattaa myös säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta jotka ”*voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännösten sisältöön, jonka unionin lainsäätävä antaa*”⁴.

⁴ Unionin tuomioistuimen tuomio, 7. lokakuuta 2014, Saksa v. neuvosto, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

4.1.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

Sekakomitea on sopimuksella eli Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisellä sopimuksella perustettu elin.

Säädös, joka sekakomitean on määrä antaa, on säädös, jolla on oikeusvaikutuksia.

Suunnitellulla päätöksellä ei täydennetä eikä muuteta sopimuksen institutionaalisia rakenteita. Sen vuoksi ehdotetun päätöksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos suunnitellulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää, ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä sellaiseksi pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta, eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

4.2.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö liittyvät yhteiseen kauppapolitiikkaan.

Sen vuoksi päätösehdotuksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta.

4.3. Päätelmät

Pätösehdotuksen oikeusperustan olisi oltava SEUT-sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Yleissopimuksen ja siirtymäkauden alkuperäsääntöjen välisen läpäisevyyden yksinkertaistamisella ei ole mitattavissa olevaa vaikutusta EU:n talousarvioon, koska sen soveltamisala koskee pääasiassa kaupan helpottamista ja tulliviranomaisten nykyaikaisten käytäntöjen vahvistamista. Yksinkertaistus koskee aloja, jotka kuuluvat edelleen viranomaisten toimivaltaan, eikä se vaikuta niiden sääntöjen sisältöön, joiden perusteella tavarat saavat alkuperäaseman, vaan se helpottaa nykyisen läpäisevyyssperiaatteen soveltamista.

6. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska sekakomitean säädöksellä muutetaan sopimuksen pöytäkirjaa 3, se on aiheellista julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sen jälkeen, kun se on hyväksytty.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisellä sopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperä tuotteet”) määritelmää ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 3 muuttamiseen Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen ja siirtymäkauden alkuperäsääntöjen välisen läpäisevyyden osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni teki Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisen sopimuksen, jäljempänä ’sopimus’, neuvoston päätöksellä 97/126/EY¹, ja sopimus tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.
- (2) Sopimuksen 34 artiklan ja sen pöytäkirjassa 3 olevan 4 artiklan nojalla sopimuksen 31 artiklalla perustettu sekakomitea voi päättää muuttaa kyseisen pöytäkirjan määräyksiä.
- (3) Sekakomitean on määrä tehdä seuraavassa kokouksessaan päätös sopimuksen pöytäkirjan 3 muuttamisesta.
- (4) Koska sekakomitean päätös sitoo unionia, on aiheellista määrittää sekakomiteassa unionin puolesta otettava kanta.
- (5) Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2020 pidetyssä ensimmäisessä siirtymäkauden alkuperäsääntöjä käsitelleessä teknisessä kokouksessa suurin osa etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen², jäljempänä ’yleissopimus’, sopimuspuolista sopivat panevansa täytäntöön yleissopimuksen tarkistettut säännöt³, jäljempänä ’siirtymäkauden alkuperäsäännöt⁴’, rinnakkain yleissopimuksen sääntöjen kanssa kahdenvälisesti siirtymäkauden ajan, kunnes yleissopimuksen tarkistettut säännöt hyväksytään.
- (6) Siirtymäkauden alkuperäsääntöjen soveltamisella varmistetaan kauppavirtojen ja tullikäytäntöjen mukauttaminen siihen asti, kun ne yleissopimuksen tarkistettut

¹ Neuvoston päätös, tehty 6 päivänä joulukuuta 1996, Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakuntahallituksen välisen sopimuksen tekemisestä (EYVL L 53, 22.2.1997, s. 1).

² EUVL L 54, 26.2.2013, s. 4.

³ Neuvoston päätös (EU) 2019/2198, annettu 25 päivänä marraskuuta 2019, etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevalla alueellisella yleissopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen muuttamiseen (EUVL L 339, 30.12.2019, s. 1).

⁴ EUVL L 395, 9.11.2021, s. 84.

säännöt, joihin siirtymäkauden alkuperäsäännöt perustuvat, tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

- (7) Yleissopimuksen sopimuspuolten⁵ keskuudessa tuli 1 päivänä syyskuuta 2021 voimaan alkuperäsääntöjä koskevien kahdenvälisen pöytäkirjojen verkosto, jonka ansiosta siirtymäkauden sääntöjä voidaan soveltaa⁶.
- (8) Siirtymäkauden alkuperäsääntöjen tavoitteena on ottaa käyttöön joustavampia sääntöjä, jotta tavarat saisivat etuuskohteluun oikeuttavan alkuperäaseman helpommin. Koska siirtymävaiheen alkuperäsäännöt ovat yleensä joustavampia kuin yleissopimuksen alkuperäsäännöt, myös jälkimmäisten sääntöjen mukaiset tavarat voitaisiin katsoa siirtymäkauden alkuperäsääntöjen mukaisiksi alkuperätavaroiksi, lukuun ottamatta tiettyjä harmonoidun järjestelmän 2, 4–15, 16 (pois lukien jalostetut kalastustuotteet) ja 17–24 ryhmän maataloustuotteita. Siirtymäkauden alkuperäsääntöjä sovelletaan rinnakkain yleissopimuksen alkuperäsääntöjen kanssa, mikä luo kaksi erillistä kumulaatiovyöhykettä. Jotta helpotettaisiin läpäisevyyden soveltamista yleissopimuksen ja sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevassa lisäyksessä A olevan 21 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määrättyjen siirtymäkauden alkuperäsääntöjen välillä, sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevassa lisäyksessä A olevaa 8 artiklaa olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsearten maakuntahallituksen välisellä sopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettava kanta mainitun sopimuksen pöytäkirjan 3 muuttamiseen perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan sekakomitean päätösluonnokseen.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

⁵ EU, Islanti, Sveitsi (mukaan lukien Liechtenstein), Norja, Färsearet, Israel, Jordania, Palestiina (tätä nimitystä ei pidä tulkita Palestiinan valtion tunnustamiseksi, eikä se rajoita jäsenvaltioiden kantoja tässä asiassa), Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo (tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/1999 ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen), Pohjois-Makedonia, Serbia, Montenegro, Georgia, Moldovan tasavalta ja Ukraina.

⁶ EUVL C, C/2024/1637, 20.2.2024.